

Oravatonni 2007 , maasto

Tämän vuoden Oravatonni-maasto koostuu useista erillisistä metsäsaarekkeista, joiden välissä on kapeita peltojuotteja. Maasto on siis varsin rikkonainen. Metsäsaarekkeille tyypillisiä ovat 25-35 metriä korkeat pohjois-etelä suunnassa olevat kallioharjanteet, joiden reunoilla on runsaasti reitinvalintaan vaikuttavia hammasjyrkänteitä ja niiden muodostamia jylhiä solia. **Koska useimmat mäet ovat jyrkkärinteisiä, on sateisen sään sattuessa syytä varovaisuuteen.**

Maasto on suurimmaksi osaksi hyväkulkuista. Tiheikköjä tai vaikeakulkuista maastopohjaa on vähän. Mäkien välissä kulkukelpoisuus vaihtelee ja parasta kulkukelpoisuus on pitkillä avokallioharjanteilla. Kivikkopohjaista maastoa löytyy kartan pohjoisosista. Paikoitellen maastossa on runsaasti kiviä, joita runsaudesta johtuen on yleistäen kuvattu louhikkomerkinällä. Suurimmat kivet ovat melkein talon kokoisia.

Nuorimpien radat ovat turvallisesti peltojen ympäröimissä saarekkeissa, joissa korkeuserot ovat alueen vähäisimpiä ja kulkukelpoisuus kauttaaltaan hyvää. Kilpailukeskuksen välittömässä läheisyydessä kulkee ruskeilla muovinauhoilla merkitty ns. Henrikin Polku pohjois-eteläsuunnassa. Muuten polkuja on vähän, mutta eritasoisia traktoriuria pelloille ja hakkuille löytyy jonkin verran. Alueella on myös runsaasti ns. riistapolkuja, joita ei ole merkitty karttaan.

Ratamestarit :

Pekka Lapila ja Tero Lehto

